

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
سُرْهٗ مَرْكَبٌ

دانشگاه اصفهان

دانشکده ادبیات و علوم انسانی

گروه فلسفه

پایان نامه کارشناسی ارشد رشته‌ی فلسفه گرایش غرب

تشکیک‌های فخر رازی بر عیون الحکمہ ابن سینا

استاد راهنما:

دکتر فتحعلی اکبری

استاد مشاور:

دکتر غلامحسین توکلی

پژوهشگر:

کریم صادقی آهنگر

تیر ماه ۱۳۸۹

کلیه حقوق مادی مترتب بر نتایج مطالعات، ابتکارات و
نوآوری‌های ناشی از تحقیق موضوع این پایان نامه
متعلق به دانشگاه اصفهان است.

دانشگاه اصفهان

دانشکده ادبیات و علوم انسانی

گروه فلسفه

پایان نامه کارشناسی ارشد رشته‌ی فلسفه گرایش فلسفه غرب
آقای کریم صادقی آهنگر تحت عنوان

تشکیک‌های فخر رازی بر عیون الحکمہ ابن سینا

در تاریخ ۱۳۸۹/۴/۱۴ توسط هیأت داوران زیر بررسی و با درجه عالی به تصویب نهایی رسید.

امضاء
امضاء رئیس

۱- استاد راهنمای پایان نامه دکتر فتحعلی اکبری با مرتبه‌ی علمی دانشیار

۲- استاد مشاور پایان نامه دکتر غلامحسین توکلی با مرتبه‌ی علمی استادیار

۳- استاد داور داخل گروه دکتر رضا صادقی با مرتبه‌ی علمی استادیار

۴- استاد داور خارج از گروه دکتر جعفر شانظری با مرتبه‌ی علمی استادیار

امضای مدیر گروه

چکیده

این پایان نامه تحت عنوان «تشکیک های فخر رازی بر عيون الحکمه /بن سینا» دارای یک مقدمه و چهار فصل است. مقدمه، اشاره‌های است بدین نکته که بارزترین نقد فلسفی در دوره اسلامی، همانا نقد فخر رازی بر دو اثر/بن سینا: «اشارات» و «عيون الحکمه» است که در این پژوهش، اختصاصاً انتقادهای فخر رازی بر عيون الحکمه، از شرح عيون الحکمه او استنباط و استخراج شده است. فصل اول درباره کلیات است: (توضیح کلی درباره نقد، شرح و بیان مسأله، اهداف و فرضیه‌ها، پیشینه تاریخی، روش تحقیق شرح حال کوتاهی از/بن سینا و فخر رازی). سپس، در فصل دوم، بیست و سه انتقاد فخر رازی، درباره سخنان/بن سینا در بخش منطق عيون الحکمه، استخراج گردیده و پس از تشریح و تبیین، در حد توان، به آن‌ها پاسخ داده شده است. در فصل سوم، شصت و یک انتقاد فخر رازی از لابلای سخنان فخر رازی، درباره سخنان/بن سینا، در بخش طبیعتیات عيون الحکمه، استخراج گردیده و به نحوی و تا جایی که برای ما مقدور بوده است، به آن‌ها پاسخ داده شده است. در فصل چهارم، بیست انتقاد فخر رازی، درباره سخنان/بن سینا، در بخش الهیات عيون الحکمه، از لابلای سخنان فخر رازی، در شرح عيون الحکمه، استنباط و استخراج شده و مورد بررسی قرار گرفته است. در سرآغاز فصل‌های دوم تا چهارم نیز به نکاتی اشاره شده است: مثلاً در آغاز فصل سوم اشاره شده است که بحث‌های/بن سینا و نقدهای فخر رازی، هر کدام، بر اصول موضوعه‌ای استوار است که اگر اصول موضوعه‌ای دیگر به جای آن‌ها نهاده شود، بحث‌ها و شیوه‌ها و نحوه ورود به بحث و خروج از آن دگرگون می‌شود. مثلاً درباره اینکه جسم چیست؟ علامه طباطبائی، در اواخر فصل چهارم، مرحله ششم نهایه الحکمه می‌گوید: «وجود جسم بدان معنی که دانشمندان علوم طبیعی در دوران جدید مطرح کرده‌اند، اصل موضوع برای ماست». بنابراین، اصل موضوع‌هایی که مورد قبول/بن سینا و فخر رازی بوده است، در نقد آراء آن دو ملحوظ گردیده است.

کلید واژه‌ها: عيون الحکمه، شکاکیت، کلی واقسام آن، اصول موضوعه و اقسام آن، امور طبیعی، الهیات بالمعنى الأعم و الأخص.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱	مقدمه
۲	فصل اول: کلیات
۱	۱- شرح و بیان مسأله و اهمیت موضوع
۲	۲- اهداف این تحقیق
۳	۳- فرضیه‌ها و پرسش‌های این پژوهش
۴	۴- پیشینه تحقیق
۵	۵- روش تحقیق
۶	۶- آشنایی با ابن سينا و فخر رازی
۷	فصل دوم: انتقادها و تشکیکات فخر رازی در بخش منطق «شرح عيون الحکمه»
۸	مقدمه
۹	۱- لفظ مفرد
۱۰	۲- اقسام کلی
۱۱	۳- کلی ذاتی
۱۲	۴- فصل
۱۳	۵- کلیات خمس
۱۴	۶- جنس
۱۵	۷- مقولات عشر
۱۶	۸- کمیت
۱۷	۹- کیفیت
۱۸	۱۰- لفظ مفرد دال بر وضع
۱۹	۱۱- قضایا
۲۰	۱۲- قضیه حملیه
۲۱	۱۳- قضیه شرطیه
۲۲	۱۴- محمول
۲۳	۱۵- تناقض
۲۴	۱۶- قیاس

عنوان	صفحه
۱۷-۲ - مواد برهان	۲۶
۱۸-۲ - اولیات	۲۹
۱۹-۲ - محسوسات	۲۹
۲۰-۲ - مجربات	۳۰
۲۱-۲ - حدسیات	۳۱
۲۲-۲ - قضایایی که قیاسات آن‌ها همراه آنها است	۳۱
۲۳-۲ - متواریات	۳۲
فصل سوم: انتقادهای فخر رازی در بخش طبیعتیات عيون‌الحكمه	
۳۴ مقدمه	
۳۵ ۱- طبیعت	
۳۵ ۲- حرکت	
۳۶ ۳- تحرک	
۳۷ ۴- محرک	
۳۸ ۵- فلکالافلاک	
۳۹ ۶- بسیط	
۳۹ ۷- شکل طبیعی	
۴۰ ۸- بسایط عالم	
۴۱ ۹- مکان عام	
۴۲ ۱۰- ملأ	
۴۳ ۱۱- خلأ	
۴۴ ۱۲- دلیل سوم بر خلأ	
۴۵ ۱۳- اتصال	
۴۵ ۱۴- تماس	
۴۵ ۱۵- جزء لايتجزى	
۴۶ ۱۶- برهان ابطال جزء لايتجزى	
۴۷ ۱۷- انقسامات جسم	
۴۷ ۱۸- انقسام جسم در توهمن	

صفحه	عنوان
۴۸	۱۹-۳ - مکان
۴۸	۲۰-۳ - اثبات زمان
۴۹	۲۱-۳ - زمان
۴۹	۲۲-۳ - زمان مقدار حرکت است
۵۱	۲۳-۳ - قبل
۵۱	۲۴-۳ - زمان به سکون وابسته نیست
۵۱	۲۵-۳ - زمان واحد مقدار حرکات متعدد
۵۲	۲۶-۳ - زمان و آن
۵۲	۲۷-۳ - جسم طبیعی
۵۳	۲۸-۳ - دهر
۵۴	۲۹-۳ - حرکت علت زمان
۵۵	۳۰-۳ - حرکت نفسانی و ارادی که موجب زمان است
۵۶	۳۱-۳ - حرکت جسم
۵۷	۳۲-۳ - تناهی قوای جسم
۵۸	۳۳-۳ - مبدأ حرکت
۵۹	۳۴-۳ - ادامه بحث درباره جسم
۶۱	۳۵-۳ - واحد و بسیط
۶۳	۳۶-۳ - اجسام بسیط
۶۳	۳۷-۳ - اجسام معدنی
۶۴	۳۸-۳ - نفس نباتی
۶۵	۳۹-۳ - حیوان
۶۵	۴۰-۳ - قوه نفس حیوانی
۶۶	۴۱-۳ - لمس
۶۷	۴۲-۳ - قوه بصر
۶۷	۴۳-۳ - چگونگی دیدن
۶۹	۴۴-۳ - حس مشترک
۷۱	۴۵-۳ - قوه خیال یا مصوره

عنوان	صفحه
-------	------

۷۲.....	۴۶-۳- قوه حافظه.....
۷۳.....	۴۷-۳- قوه مفکره.....
۷۴.....	۴۸-۳- قواي باطنی انسان.....
۷۴.....	۴۹-۳- حس مشترك و فرق آن با خيال.....
۷۵.....	۵۰-۳- قوه محركه.....
۷۵.....	۵۱-۳- قواي حاسه بدنی اند.....
۷۸.....	۵۲-۳- نطق.....
۷۸.....	۵۳-۳- بعض خواص نفس ناطقه.....
۷۹.....	۵۴-۳- تعقل و رویت.....
۷۹.....	۵۵-۳- تصور و تصدیق.....
۸۰.....	۵۶-۳- معنای انسانیت.....
۸۰.....	۵۷-۳- لازمهای طبیعت انسان.....
۸۱.....	۵۸-۳- فعل نفس.....
۸۲.....	۵۹-۳- مصدر حس، خيال، وهم و ادراك.....
۸۲.....	۶۰-۳- عقل.....
۸۴.....	۶۱-۳- محل ادراكات عقلی.....

فصل چهارم: بخش الهیات

۸۶.....	۴-۱- اوصاف موجود بما هو موجود و اثبات فلسفه اولی.....
۸۸.....	۴-۲- اثبات هیولی.....
۹۰.....	۴-۳- هیولی و صورت جسمیه.....
۹۱.....	۴-۴- صورت نوعیه.....
۹۲.....	۴-۵- قواي جسماني.....
۹۴.....	۴-۷- جوهر.....
۹۷.....	۴-۱۰- کلی به حسب حد.....
۹۸.....	۴-۱۲- وجود دو چیز وابسته به هم، ممکن است.....
۹۹.....	۴-۱۳- معنی واجب الوجود بر بسیار حمل نمی شود.....
۱۰۱.....	۴-۱۴- ماهیت واجب الوجودانیت اوست.....

صفحه	عنوان
۱۰۲	۴- یکی از خواص واجب الوجود.....
۱۰۴	۴- قادر بودن واجب الوجود.....
۱۰۶	۴- تعریف لذت.....
۱۰۷	۴- لذت نفس ادراک مکمل آن است.....
۱۰۷	۴- رنج.....
۱۰۹	۴- نتیجه گیری.....
۱۱۱	منابع و مأخذ.....

نقد و نقادی

اگر نقد و نقادی را امری ذاتی فلسفه و کار نخستین فیلسوفان بدانیم، پرداختن به نقدهای فلسفی، یکی از مسائل اصلی فلسفه خواهد بود. بارزترین نقد و خردمنجی که در دوران اسلامی، در حوزه علوم عقلی رخ داده است، همانا نقدها و تشکیکات **فخر رازی** بر **ابن سینا** بوده است. حتی کار غزالی در تهافت الفلاسفه و فضائح الباطنية و سایر آثار او، نقد و خردمنجی، به معنی واقعی کلمه، نیست. زیرا غزالی - که در ۲۸ سالگی به لشگرگاه نظامی نیشابور رفت و شش سال در موكب نظامالملک سفر می کرد و در ۳۶ سالگی از سوی نظامالملک به استادی نظامیه بغداد، منصوب شد - از درستیز با فلسفه درآمد و در کتاب تهافت الفلاسفه، دست کم، سه بار فلاسفه را تکفیر کرد: یکی در مسأله قدم یا حدوث عالم، دوم در مسأله چگونگی علم خداوند به جزئیات، و سوم در مسأله معاد. همچنین او در کتاب حماقت اهل باطن، طی ذکر شبههای هشتگانه، و در کتاب کیمیای سعادت، در آخر شبههای هفتم، به قتل أبا حیان فتوا داد. پس، غزالی، بر مبنای اصول و خط مشی اهل ظاهر و تندروترین قشر اشعریان، همواره مخالفان خود را، نه نقد، بلکه رد می کرد و می کوشید تا همه کسانی را که با مشروعیت خلافت عباسیان مخالفت می کردند، مورد تکفیر و تعقیب و آزار قرار دهد. اما **فخر رازی**، نه با تکیه بر نقل و اصول اهل اظاهر و اشعاره، بلکه او بیشتر با تکیه بر منطق و استدلال و اصل موضوعهای مورد پذیرش فلاسفه یا گروههای عقلگرای دیگر، سخنان فلاسفه، به ویژه **ابن سینا** را مورد نقد و تشکیکات خویش قرار داد. او نخستین شارح آثار **ابن سینا** است. شرح او بر اشارات و عيون الحكمه، از قرن ششم تاکنون برای فهم مقاصد **ابن سینا**، همچنان مورد استفاده محققان فلسفه اسلامی است. حتی اشارات **ابن سینا** را تحت عنوان «لباب الاشارات والتبيهات» تلخیص نموده است. بنابراین، او بارزترین نقاد فلسفه در دوره اسلامی است. در این پایان نامه به بخشی از انتقادهای او که تاکنون مغفول مانده است، پرداخته می شود. چه آنکه درباره نقدهای او بر شرح اشارات بحث های مهم صورت گرفته است: مثلاً **خواجه نصیرالدین طوسی** در شرح اشارات خویش به اکثر انتقادهای **فخر رازی** پاسخ داده، یا به نحوی اکثر آنها را مطرح نموده است. پس از **خواجه نصیر طوسی** نیز کسانی چون **قطب رازی** میان آن دو شارح (**فخر رازی** و **طوسی**) داوری نموده اند. اما، درباره انتقادهای **فخر رازی** بر عيون الحكمه/**ابن سینا**، کسی بحثی نکرده است. شاید بدین سبب بوده است که شرح و تفسیر **فخر رازی** برای عبارات موجز عيون الحكمه، چنان مفید و سلیس و روان بوده است که نقدهای او را پوشانیده است.

این پایان نامه در چهار فصل تنظیم گردیده است: فصل اول: کلیات؛ فصل دوم: نقدهای **فخر رازی** بر بخش منطق عيون الحكمه؛ فصل سوم: نقدهای **فخر رازی** بر بخش طبیعت عيون الحكمه؛ و فصل چهارم: نقدهای **فخر رازی** بر الهیات عيون الحكمه.

در خاتمه مقدمه، به دشواری کار و بیرون کشیدن انتقادات از لابلای سخنان **فخر رازی** اشاره می کنیم: او انتقادات خود را بیشتر با تعبیر «لقائل ان یقول» (کسی می تواند بگوید) آغاز می کند. اما، گاهی با همین تعبیر به چیزهایی دیگر پرداخته است و گاهی در بادی نظر به نظر می رسد که او به دفاع از **ابن سینا** پرداخته اما، با تأمل و دقت، معلوم می شود که

چنین نیست. به هر حال نقد و دفاع و تفسیر در شرح عيون الحکمہ چنان در هم تنیده‌اند که کار استنباط و استخراج انقادها را از سخنان پر وجهه **فخر رازی** دشوار ساخته است. چنانکه ترجمۀ عبارات او، همچون عبارات **ابن سینا**، سخت دشوار است. با این حال، کوشش فراوان صورت گرفت و مشکلات از سر راه برداشته شد. امید است حاصل کار مورد قبول استادان ارجمند قرار گیرد. – بمنه و کرمه.

:

انتقاد (نقد و خرد و سنجی) فلسفی نسبت به فلسفی دیگر، یا متكلمی نسبت به فلسفی، در دوره اسلامی، به ویژه از قرن چهارم، قرنی که نقطه اوج فرهنگ اسلامی را به نمایش گذاشت، تا قرن ششم هجری، از پربرکت‌ترین و زیباترین کار فرهنگی ایران بود. بالندگی علم کلام و فلسفه، در این دوره، در گرو بالندگی نقد و انتقاد بود. از وقتی که متكلمان معتزلی، در عصر محن، قتل عام شدند و اشاعره از قرن چهارم هجری تاکنون، تنها میدان دار عرصه بحث‌های کلامی شدند، و از همان زمان، به ویژه از قرن ۶ بدین سو، فلسفه‌ستیزی به راه افتاد و فلاسفه از متن تمدن اسلامی به حاشیه رانده شدند، و به عبارت دیگر، از وقتی که نقد و انتقاد کار نهاده شد، همه دانش‌های استدلالی، چه کلام و چه فلسفه، رو به ضعف نهاد. از این رو، پرداختن به نقدها و انتقادهایی که در دوره اسلامی رخداده است، همانا پرداختن به عقلاتی است که در فرهنگ ما وجود داشته است، و احیای آن رگه از عقلاتی که ما داشته‌ایم، برای شروع تفکر جدی، در دوران جدید، بسیار ضروری می‌نماید.

با آنکه نقدها و تشکیکات **فخر رازی** همواره پراهمیت تلقی شده، و از همان زمان **فخر رازی** تاکنون مورد توجه بوده است، و با آنکه به نقدها و تشکیکات او بر کتاب اشارات توجه خاصی صورت گرفته است، با این حال، به نقدها و انتقادهای او بر *ابن سينا*، در شرح عيون الحکمه، که به بیش از یکصد انتقاد می‌رسد، توجهی صورت نگرفته است. جای خالی بحث درباره انتقادهای او بر عبارات عيون الحکمه، ما را بر آن داشت که بدین مسأله مهم و موضوع بسیار اساسی، بپردازیم. چه آنکه، نه تنها بررسی نقدهای **فخر رازی** مهم است، بلکه همچنین خود متن «عيون الحکمه» بسیار بالاهمیت است. یکی از شواهد دال بر اهمیت کتاب عيون الحکمه این است که بتمامه اولین فصل اسفار اربعه *ملاصدرا* عبارت آغاز بخش الهیات عيون الحکمه است که نه خود **صدر المتألهین** به آن اشاره کرده است، و نه شارحان اسفار. مثلاً آقای **جوادی آملی** در رحیق مختوم، به آن توجه نکرده است، - با آنکه او می‌کوشد به منابع اسفار اشاره کند و آقای حسن‌زاده آملی نیز در شرح فارسی اسفار، بدین نکته مهم توجه ننموده است.

الف) تبیین چگونگی تشکیک‌های **فخر رازی** در بخش منطق شرح عيون الحکمه؛

ب) تبیین تکشیک‌های **فخر رازی** در بخش طبیعی شرح عيون الحکمه؛

ج) تشریح تشکیک‌های **فخر رازی** در الهیات شرح عيون الحکمه.

الف) تشکیک‌های **فخر رازی** در بخش منطق شرح عيون الحکمه چه ویژگی‌هایی دارند؟

ب) تشکیک‌های او در طبیعت کدامند؟

ج) تشکیک‌های **فخر رازی** در بخش الهیات شرح عيون الحکمه شامل چه مسائلی است.

درباره انتقادهای فخر رازی به کتاب الاشارات و التبیهات، بحث‌های بسیار صورت گرفته است: **خواجه نصیرالدین طوسی** در شرح اشارات انتقادات فخر رازی به ابن سینا را پاسخ گفته است، و **قطب الدین رازی** در این باره، در کتاب محاکمات خود داوری کرده است، و شارحان اشارات و تعلیقه‌نویسان بر آن کتاب در این باره بحث کرده‌اند. اما درباره موضوع مورد بحث ما (انتقادهای فخر رازی بر ابن سینا) در کتاب شرح عيون الحکمه) کسی بحث مستقل به عمل نیاورده است. و در واقع، این نخستین بار است که ما در این وادی قدم نهاده‌ایم که امیدوارم به فضل الهی سربلند بیرون بیاییم.

روشی که در این پژوهش در پیش گرفته شده است همانا روش «اسنادی» و به عبارت اخص روش «تحلیل محتوا» است. انتقادهای فخر رازی در لابلای شرح و تفسیر عبارات **ابن سینا**، در کتاب شرح عيون الحکمه، مورد تحلیل قرار گرفته و پس از استنباط و استخراج آن‌ها، مورد بررسی قرار گرفته است.

از آن جایی که موضوع این پژوهش به دو فیلسوف (**ابن سینا** و **فخر رازی**) ارتباط پیدا می‌کند، لازم به نظر رسید که شرح حال کوتاهی از هر دو، در اینجا ارائه گردد: نخست سخنی کوتاه، درباره شرح حال یا زندگی‌نامه **ابن سینا** می‌آوریم و سپس شرح حال شارح متن عيون الحکمه یعنی فخر رازی بیان می‌گردد.

الف) زندگینامه **ابن سینا**

ب) زندگینامه **فخر رازی**

الف) زندگینامه **ابن سینا**

ابوعلی حسین بن عبد الله بن سینا، مشهور به **ابوعلی سینا** و **ابن سینا** و **پورسینا** (زاده ۱ شهریور ۳۵۹ خورشیدی در بخارا - در گذشته ۴۱۶ خورشیدی در همدان، ۳۷۰ - ۴۲۸ قمری، ۹۸۰ - ۱۰۳۷ میلادی)، از

مشهورترین و تأثیرگذارترین فیلسوفان و دانشمندان ایرانی) جهان اسلام بود.^(۱) وی ۴۵۰ کتاب در زمینه‌های گوناگون نوشته است که شمار زیادی از آن‌ها در مورد پزشکی و فلسفه است. (جرج سارتون او را مشهورترین دانشمند سرزمین‌های اسلامی می‌داند که یکی از معروف‌ترین‌ها در همه زمان‌ها و مکان‌ها و نژادها است. کتاب معروف او «قانون» است).

روش ابن سینا

ابن سینا بسیار تابع فلسفه ارسطو بود و از این نظر به استادش فارابی شباهت دارد. مبحث منطق و نفس در آثار او در واقع همان مبحث منطق و نفس ارسطو و شارحان او نظیر اسکندر افروزی و ظاهیستیوس است. اما ابن سینا هر چه به اواخر عمر نزدیک می‌شد، داستان‌های تمثیلی او و نیز کتاب پر حجم حکمه المشرقین که اواخر عمر تحریر کرده بود، شاهد این مدعاست. متأسفانه امروزه از این کتاب تنها مقدمه‌اش در دست است. اما حتی در همین مقدمه نیز ابن سینا به انکار آثار دوران ارسطوی خویش مانند شفا و نجات می‌پردازد.^(۲)

آثار ابن سینا

به دلیل آنکه در آن عصر، عربی زبان رایج آثار علمی بود، ابن سینا و سایر دانشمندان ایرانی که در آن روزگار می‌زیستند کتاب‌های خود را به زبان عربی نوشتند. بعدها بعضی از این آثار به زبان‌های دیگر از جمله فارسی ترجمه شد.

افزون بر این، ابن سینا در ادبیات فارسی نیز دستی قوی داشته است. بیش از ۲۰ اثر فارسی به او منسوب است که از میان آن‌ها انتساب دانشنامه علائی و رساله نبض، بدرو مسلم است. آثار فارسی ابن سینا، مانند سایر نشرهای علمی زمان وی، با رعایت ایجاز و اختصار کامل نوشته شده است.^(۳)

آثار فراوانی از ابن سینا به جا مانده و یا به او نسبت داده شده که فهرست جامعی از آن‌ها در فهرست نسخه‌های مصنفات ابن سینا آورده شده است. این فهرست شامل ۱۳۱ نوشته اصیل از ابن سینا و ۱۱۱ اثر منسوب به او است.^(۴)

از مصنفات اوست: کتاب المجموع در یک جلد، کتاب الحاصل و المحصول در بیست جلد، کتاب البر و الاش، در دو جلد، کتاب الشفاء، در هجده جلد، کتاب القانون فی الطب، در هجده جلد، کتاب الارصاد الکلیه، در یک

1. ابن سینا (انگلیسی). دانشنامه بریتانیکا (به قلم سید حسین نصر) (۲۰۰۸). بازدید در تاریخ ۲۹ آوریل ۲۰۰۸.

2. محمد رضا فشاھی، ارسطو بغداد، از عقل یونانی به وحی قرآنی، انتشارات کاروان، ۱۳۸۰، ص ۳۳.

3. آنوشه، ۴۸ – ۴۵.

4. مهدوی، یحیی، ۱۳۶۰، شکاکان یونان، خوارزمی، تهران.

جلد، كتاب الانصاف، در بیست جلد، كتاب النجاه، در سه جلد، كتاب الهدایه، در یک جلد، كتاب الاشارات، در یک جلد، كتاب المختصر الاوسط، در یک جدل، كتاب العلائی، در یک جلد، كتاب القولنج، در یک جلد، كتاب لسان العرب فی اللغة، در ده جلد، كتاب الادویة القلیله، در یک جلد، كتاب الموجز، در یک جلد، كتاب بعض الحكمه المشرقيه، در یک جلد، كتاب بيان ذوات الجھه، در یک جلد، كتاب المعاد، در یک جلد، كتاب المبدأ و المعاد، در یک جلد.

و رساله‌های او عبارتند از:

رسالة القضاء و القدر، رسالة فی الآلة الرصدیه، رسالة عرض قاطیغوریايس، رسالة المنطق بالشعر، قصائد فی العظة و الحکمه، رسالة فی نعوت المواقع الجدلیه، رسالة فی اختصار اقليدس، رسالة فی مختصر النبض به زبان فارسی، رسالة فی الحدود، رسالة فی الاجرام السماویه، كتاب الاشاره فی علم المنطق، كتاب اقسام الحكمه، كتاب النهايه، كتاب عهد کتبه لنفسه، كتاب حی بن يقطانف كتاب فی انّ ابعاد الجسم ذاتیه له، كتاب خطب، كتاب عيون الحكمه، كتاب فی انه لايجوز ان يكون شيء واحد جوهريا و عرضيا، كتاب انّ علم زید غير علم عمرو، رسائل اخوانیه و سلطانیه و مسائل جرت بینه و بین بعض العلماء. یکی از کتاب‌های *ابن سینا* به نام المباحث بیشتر شامل جواب سؤالات او است.

فلسفه

- شفا
- نجات
- الاشارات و التنبیهات
- حی بن يقطان

ریاضیات

- زاویه
- اقليدس
- الارتماطيقی
- علم هیئت
- المسطی
- جامع البدایع

طبيعي

- ابطال احكام النجوم
- الاجرام العلوية و اسباب البرق و الرعد
- فضا
- النبات و الحيوان

پزشکي

- قانون
- الادوية القلبية
- دفع المضار الكلية عن الابدان الانسانيه
- قولنج
- سياسة البدن و فضائل الشراب (احتمالاً بلکه مظنوناً منظور خمر حرام نیست. به مقاله دوم کتاب فیلسوف شهید شیعه / ابوعلی سینای خراسانی رجوع شود.)

کتاب قانون یک دایره المعارف پزشکی است که در آن تمام مبانی اصلی طب سنتی مورد بحث قرار گرفته است مانند: مبانی تشريح / آناتومی / مبانی علامت‌شناسی / سمیولوژی / داروشناسی و داروسازی و نسخه‌نویسی / فارماکولوژی / وغیره. کتاب قانون در سال ۱۳۶۰ توسط **مرحوم شرفکنندی (ماموستا هژار)** از زبان عربی به زبان فارسی امروزی ترجمه شد و توسط انتشارات سروش منتشر گردید و تاکنون چندین بار تجدید چاپ شده است. کتاب قانون در دانشگاه‌های اروپایی و آمریکایی تا دو قرن پیش مورد استفاده پزشکان بوده و به اکثر زبان‌های دنیا ترجمه شده است و بعد از انجلیل بیشترین چاپ را داشته است. **افلاطون** مغز و قلب و کبد را از اعضای حیاتی بدن انسان ذکر کرده بود و لذا این اعضا را مثلث افلاطون (تریگونوم پلاطون) می‌نامیدند. **ابن سينا** اعلام نمود که دوام و باقی نسل انسان وابسته به دستگاه تولید مثل است و لذا جمع چهار عضو مذکور را مربع **ابن سينا** (کوادرانگولا اویسینا) نامیدند. وی همچنین علاقه‌مند به تأثیرات اندیشه بر جسم بود و آثاری نیز در باب روانشناسی دارد.

موسيقى

نوشتار اصلی: **ابن سينا** و دانش موسيقى پورسینا تئوري دانی دارای ديدگاه‌های موسيقايی است. او مرد دانش و نه كنش در موسيقى بود ولی آنچنان از همين دانش نظری سخن می‌راند که گویی در کنش نیز چيره‌دست است. گمان می‌شود **پورسینا** و **فارابي**